

טומלה, ולכן היממירה תוליה בכל המומחה
פנוכנות לлемו להלס כליה גראג יגראג אה סהמ
חמצ' זמאזאו רק מזוז שרוומו על לייה"ר, וכמו
כל חדרי מטבחותיו וויליהנו מלצטו נגמיין, ומ
הבית שעליון טוואר, וען ווילין פגע רע.

ובתב על זה סלאה חמץ

(בגודה שמתה הרג

יעיין לנוכם יכito שאה [لدצ"ז] ז"ל פטפס ויל מה עטס למומרות ממ' האל היממירה מולה וווען עטפי מטהל היוקוין, ע"ז פאנט וואדין, ווילך נטמ' עגמו על סלמו כי לי לייל הרע.

לבער את היצח
טלבנו ומרשות

וילך פקידן (מיאו ט,

הממחנה מומ' ד) כטג, לוינו האיז'ט בעמ' גה
מליך מקליס לבער חמץ וטהול מלחותינו,
לענין מעצה לדס הלאזון, כמו טהלקיס עאה
ההלס יאל נבל יטה לרומו ודעתו רק לדעת
שו"ה, ובנה ציקס מצוינות לריס וויל שיח מיאו

(א) חמץ רומו על היצח"ר. מוקסס צפי
שפומקיס דמיין טעס חמל על הייסול
חמצ' זמאזאו רק מזוז שרוומו על לייה"ר, וכמו
כל חדרי מטבחותיו וויליהנו מלצטו נגמיין, ומ
הבית שעליון טוואר, ומי מעככ
טהול שגעיסא.

וידעע מצ"כ נצ"ו"ת

שלדצ"ז (מ"ג

סימן מתקען) שמטעס זה
היממירה שטולה עליו
להאריכו צדקה וטראפה
וגס ציטול, וואוקיפו מכמיס
להאריכו צדקה צמולין
ומקליקין, ומקלוואו צכל
שאוח וויליאו מנטעל צנג'
ומומרות כהלו נא נמיהו
כל היוקוין שטמולה,
ומטעס כל הלו כי חמץ
לייה"ר טהמירו זו"ל

סוח לייה"ר כוונת צטן כוונת מליך המות, ולכן גם
הכטוב זמן יהת צני ישלהל ממליכיס לבער מומ' גה
מן הצעית צלה יטאין למעלה וליה יעדכ שמחתינו
כי צבתבער מן הצעית נמطا יתבערו כל שכונות
המלחינות מן הבית שעליון ויאה טוואר ונקי מכל

הקדמה ב

על ביעור חמץ

בו יתרהא מצות בדיקת ושריפת חמץ שהוא
לבער היצח"ר וכוחות הסט"א, והטעם שאינו
مبرכין ברכת שהחינו על מצוה זו, וכוונת
ההיפוש אחר עשרה פתית חמץ
אור לאربעה עשר בחודש ניסן
בהתקרב זמן צאתינו ממצרים
שהוציאו אותנו הש"ת מן כוחות
הרע והסט"א, נצטוינו לבדוק
ולבער את חמץ הרומו על
היצח"ר וכוחות הסט"א^(א), כי כמו

שיינו גלילה, לנו המהלך שנת י"ד שננטה חלט למיוג מנות הAMILA, מהויב נטה לחלק מן הדעת שלע ולפolid מנות הטוכנות, (הנה העין סל העיקל וזה האמוג כו על ההלס כלל עת ונכל זמן, ונכל חלט מלומו עין יהמת ממליס פלני כזיויה ממיליס הדעת שלע סמייל ומענה מה ההלס יקלטו חל הפקה, מכך נוכל וזה נטעינו בעת שיינה הכלנית כלל טנה, נבעל האמץ ואלהן צין זאת נבען, להזען ונבור שבcoh עצמו זה, ונזה ימוקן חטף, והם רום בטומחה יבעל חז"י מן הילך, הילך, וממה להלה נימינו ממנו.

לבער הקליפה קודם בא חג הפסח. השיל"ה הקדוז ממלחין ניחולו על הפקה (עמ' פסחים, ליט מה זמור) נתקלמה קלה, וכל'

נרווחו נמה ננטה חלק דעת טוב ורע, ועי"ז העלה נדעמו לעות מהירות הצל לה פיח כוונת פיזר וכעוזה, ומה יצה לו הפקה חס לה יכול הטוען הצע עפ"י הAMILA, כמו"כ כוון לנו שמן וטהול' זגגה

בחמץ ושאור נמצא רוח אחר אשר לא עשה העוצה מלאכת הבצק, ומגביה את עצמו יותר ממה שעשו העוסק בליישה, בן הוא כה היוצר הרע המגביה את דעת האדם לומר כוחיו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, וסביר שבcoh עצמו חקלת פטל מה חמוץ וטהול כזמן מהתיינו ממליס, אהוייה מהתנו מן הדעת שלע כלל נטה חקלת בטומחה מה חמוץ וטהול כזמן מהתיינו ממליס, אהוייה מהתנו מן הדעת שלע כלל נטה מהsoleis מכונת העוזה. וחוז"ל היו חותנו מהפץ מהלי נחולין וצמדיין להוור הנר ציפה לנדרקה, נטה לחתמת י"ד

שנקב"ה זו ומפרים נכל ומחייב את כולם רק כרוצ' חקלו ננד', כמחלל הכתוב (צמ"ת נג יט) וחנומיות ה' האר חמון וכו' ומדובר חכמיינו ז' (נרכמת ז'). אף על פי שחיינו כהן, האל מי שחיינו מתקבֵל נכל וזה לידע הלהמת,

כמובן שום נדעמו אוכסום
ועוזס ידו עשה לו ריום
ופרינקה.

לבער החמיין של כוחיו ויעצם ידי בעסקים הרוחניים. וגס צין הלוודיס ועומקיס
צמולה יט הרכבת טוועיס זיה, כקווולייס צבעול
טוע לימודס ועמקס צמאות ומעזיס טוועיס מגיע
לשס כל טוע נדין, וכל האל ט' נומן לשס צעינין
בנוי חי' ומיוני הכל דה לשס מגד התיווג צחיעג לשס
הצולח צ"ה עזול עזולותס האלמה, והינו מגד
חספ' ט' צ"ה, וזו נקלת כומי וועוזס ידי כמו
צטעה חילס מלך זול, והעלת עליו הכתוב מהנו
עשה עזמו הלאה, וזו נרמזו צפוק (צמ"ת יג ז)
ולא יראה נך צמ"ז, לר' מ"ירס מ"לך צ"ול,
פיירוט צלה יראה נך הומו טעות צטעה חילס
מלך זול, רק צכל הדר ידע צעינמו פחתות
עזולתו לה', צכל מה צענד צעוזות האס עדין
הינו מגיע חפיינו לאחד מהלפיס נגד טוונת ט'
וחקדייו המלוכיס צוואת עמו נכל עט ורגע.
בי מי לנו גדור מענק חגיינו ע"ה חמיר הלחכות

עניני חירות שלהנו עזין כלילה זו שום חירות
הנפק, האל נגלהנו מתקלפות, כי נשתקנו צמ"ע
פינס צמלה וסויילנו לחירות, וקודס אוננס קדושת
הפקת, מצערין מהמן שואה הקליפה וכל ילה
וכל ימלה צמתינו.

(ב) **לבער החמיין של הגיע להמצב ומדריגה שעומד בה,**
הן בגשמי והן ברוחני (ב).
כוחיו ויעצם
ידי בעסקים הרגשיים.

צמ"ק נט עין (דרושים לנעם טה"מ אל פסחים)
כמג' נצחל עניין 'ממץ' הראמו ליב"ר צל גהוה
ס mammeh ומלומל 'הני ותפק' עוד', כמו צעסה
מלחס מלך זול, צעסה עזמו הלאה (ז' ק' מלכי
ס.ה.), ונדעמו כי כן נאמת. ולכלהה קאה על
חנס כמותו להנטעתה ה' עזמו כל קר, וכל הפיינו
טפש אנטפטיס גס כן יכול להציג צעינמו ליכות
כמו צכל הגרין, צהס יפתח מלך מזס לו ימסס
לי הפקאר להתקייס חפיינו צעה מהמת, וכדומה,
וטהין טעה צעינמו כל קר נומל צאה מהלאה.
אמנם עזומו לה כי שואה עזמו הלאה, רק
טעומו כי נפי צלה צעינמו כל קר
מכמה עזער וככוז, מלך כומי וועוזס ידי עשה לי
ה' חמיל הזה, וצעזיר זה מעלה עליו הכתוב מהנו
עשה ה' עזמו עזודה זורה.

ומטעות זה נמלה צעונומתינו הלאיס צין הלהנדים,
האל חיינס מזיגיס לידע הלהמת הלהיך

מכל מקום מלהל צדיקת חמוץ כי נאה לנו לטלת
הרגל, ה'יכ מזוה מסונא כי ולמה נהיות
כנקיות.

(ד) להרים אכבעות ימינו למעלה משמאלו.

כ"כ נדבלי סמולנ (נדבנא"ג)

ועי' עוד נדרני שמוחלט פ' -
קרם), סקודס הגדילקה מזו
לייטולן ידיו, על דין הכתוב
(ישע' מג ט) וינטלאס ויינטהס,
הלוינו על מזות נטילת
ידיס, כי עיל נטילת יidis
ל"ת ענ"י, להוציא דחפיינו
מי שמוח עני יכול להגיע
אל חוץ חוץ

למעלה רחץ מליח הגדהת ידיו, על דרך דמיון
בגמליה (כמפורט ק'), זקף עצל הצעותיו, ע"י
ציגריה ידיו למעלה חמל הנטילה, היינו העצל
הצעות על דרך (חנות פ"ח מ"ה) צעירה מהמלומד
כו'.

והענין מוגהֶל בקידומו אל אגדת (האורה הארי ענף
ה עלה יב), שתקנו הו"ל מכות נתילת דין,

זוקודם הבדיקה יתול ידיו^(ג), ויגבה
ידיו זו בנגד זו בהרמת
הימין על השמאלי, להורות שהמש
אצבעות יד ימינו (הרומו על כח החמד)
יתעלו ויתגברו על יד שמאלו (הרומו
על היצה"ר)^(ד), ואח"כ יוכל לנשח
לחופש אחר החמצן.

למנגלה רחץ מכח
כגמלה (כמוגות כ-
סיגניא ידי למן
ה悬挂ות על לך (

גלהצ'ים רגע פע"ו ח) טהיה מלכזה לאכינה
גלהצ'ים רגע פמ"ז ו), ועט כל זה כשלמה מסדי
קצ'ית קמלונייס המל (גלהצ'יט נג י) קענטוי מכל
המקדים, אונזין צעקו מהמת בכל הטעות צעסה
ה' עמו הוועך מיל' מסלו
הגלוול ולט מיל' חמיויג, סן
גמייל' דעלמאה, סן גמייל'
לעומיה מה ציט לו צוס
האנגה צמולה ועוזלה בכל
הוועך צלוכ' מקדו יט', ומזה
יקיה נגען צלט נאכער ונדכה
ויקויס צו מלמל האמתות
מהליס נה יען) נג' נאכער
וינלאה וגוי.

(ג) ליטול ידו קודם הבדיקה. אין כתוב במאן
לכלהס (מו"ח ל"ק תל"ג) נסס מהלי"ל
ונ"ת, ליטול ידיים קודם הבדיקה. וזאת ע"נ הרכז
על המתנית (ס"י תל"ג ס"ב) כתוב, יש מהמלךדים
ליטול ידיים קודם הבדיקה, ומלע"פ שגויו על ידיו
מקום סגול מקומו המכמיס הכליז זה מגקי כלות,

קפילותת כל' מה כמקפל עשר הנקודות, חמש' כנגיד
חמש' וכו', והס כ' מקדים נגד כ' גזרות,
וכחיכוון וכתגנחתן לרי' נקיות היימין נמענה
כל' מאמין וזו יתגלוו בתקדים כעולם, יזוזו
ויתיחדו על ידיהם נט
עור חמץ" יתנו
געולמות בחזרה צליים,
וככל כדי ציוכלו נקדל רוז
בלבב וצפע מהת זור
בעולמים כ"כ צביהן צבאייל
וה כדי נקדל מקדו, כמלה מל
בקlein (מהליס פט ג) עולם קמד יונגה, עיי"צ.

ובן כתב נכת עין (פ' נטה) נודע (עז מיס טעם לט פ"ה ס"י ו) סיט נחינת יד ימין וחנית יד סמלה, פ' האגעות אגיד ימין מרמז על מהמה

ועיקר מ幽ן להגנין CIDOU, והוא למדו ציגנגו
כמו"כ העצה לדגות הנוכרים הנרמזים נעלם
ה悬挂ת CIDIS, מהמלך נקריה (יצעה מה יג) ה' ג'
ידי ימלה הרצ' וימני טפחה אמיים, והוא כני
לעזה מהמלות ועזה
לטריס צגן נקריה העולם,
ומה גס זכה אל יחצץ חת
ידיו זה עס זה גרייד
להגנינה יד ימין על יד
אמהל ציהיה ימינו קלח

למעלה מסמיהלו, וכך למדו ציוגנו וייגנו
כמו"כ ה חמיצה המקדים צבעה דרגות הינהו
הנמזים ניד ימין על ה' גזולות הרים ניד
סמהל, כמ"ז נטפל יהה (ולעיס מאה ג) עצל

שְׁפָתִי

על ביעור חמץ

ח' יט

עכפינע סכז"מ נוּחַ נוֹ מָחִין
ז"ה, זיוֹכֵל לְגַנְגָּל וְלְגַנְגָּל מִנְפָצָן
חַמְץ כְּלָוָמִין.

ה קאי על בדיקת חמיין. גנני יטסכל (מלר מ"ז חותם) זוחליין ודולצין נחלכות לפמם קודס נפקה שנשים יוס (פקחים ו.), וכמגנו הרכזה מטאומרים שנשים יוס לדייה וממלחין מן יוס טפוליים, וגם דבר ריק כויה, ובטעס עפ"י מץ"כ הרכז הקדוז צעל מקד להנלה (معنى צני נאר ו) לצלל שנה ונה, שנשים יוס קודס לפמת, הש"י כרוב רחמיין, ומוקדי ממליח פדיון לגניין, הges צעל ידי העונות נפומות שקוות מ"ז נצעלי טומלה, נהורן נאלאים יוס קודס לפמם הש"י מושיע חומס כל יוס וIOS מלך מלך ופלת חומס, עד כי צלין י"ד ניקן הס עומדים חזן נטומלה ונילין ט"ז הס צני חוריין לגמלי, עכ"ז.

ולדעתי מכאן למה
שניטים יום ל'יקה, כי הנה
נדטוינו על מהmitt עמלק ג'

מ"ר (האפסעם הנו
מלמענה) שאותו חנוך

**עליו ממרום קדשו חכמה בינה
ודעת, שיוכל לבער ולבטל מנפשו
חמצ' הרוחני (ה).**

וain מברכין ברכת שהחינו על מצוה זו, כיון שאין עכשו התחלה זמן ביעורו, כי כבר התחילה פעולה השבתתו וביעורו שלשים יום קודם החג, ביום הפורים ע"י מצות מחית עמלק, שהוא שורש הפט"א.

דהננה מבואר לעיל (בשבתי חן לפורים
הקרה ה) **שנתחיבנו למחות**

וזכר ושורש עמלך מאתנו ב' אופנים 'מחשבה דבר ומעשה', ובכ"א יש קומה שלימה של עשר ספירות דקליפה, הרי ביחד שלשים חלקים מכוחות הטומאה, והחל מיום הפורים עצמו שהוא י"ד אדר יוצאי בכל לילה משער אחד של טומאה ונטהרין ממנה, עד ליל י"ד בניסן, שכבר נמצאים מחוץ לכל השלשים שעריהם של כוחות הטומאה, והוא זמן גמר ביערו⁽¹⁾.

הפליס, וממזה הצעות צדיל סמלל מלמו על
חומרה גבורות, ועיקל כליות העולם כייתה
הכלנוגה כי גבורות צדיל סמלל חמוצה מקדים
ש ימיין. זה מלמו חמוצה (לחות פ"ה מ"ח)

(ה) ברכת הבדיקה נגלה

מאנצ'י מנצ'ל (אגדה עמתק
יוםין, ד"ה קמננג) כהנ',
כהנץ' מנץ' "על ציעור
חמןץ'" וכיטולה, ימן דעמו
ג"כ על חמץ הריםני,
להרגר צמצונה ולפצת
צמנעשים, וע"י קיום מליה
וז שיטה צחי העלה מ"ז
(מיין נוקני, האפעה מקובל,
סינו שמשפייע למעלה
האומוקום וליקופין להתקלע
לנט"ט), ממロס קדרו
יתכף יונפער עלי' חמינה

(משמעותי מלה): רבי סמעון אמר, כל גולן ותכלית עשר כתרין דמג'ינוטה נעלם, רק עשר כתרין דחצרה מקהלת' נתחה, וכל מה גולעך, מניינו לחידון קטרתך דה, ומניינו מה קטרתך לחדרך.

(ז) בביור חמץ עיש
ב' פערת

במעשה ובמחשנה
כמולדים יעקב יוסף (ט)
קדושים חותם ז) כתוב, נלען
לי, לדיני פכת גולן
ענינים, כמו בכל המנין
וכלן מנות מפלת זיט צ
גוף ונשמה, ומרגנת צפומל
לחינצי' מפלת גולן כוען
כגוף גולן נשמה, רק ש
צמורות ביעור חמץ גוף
ונסמה, דהיינו במעשה
עש פכוונה כסיך ליעור
חמן שום לימי מוקד טלית
קדמוניים על ביעור חמץ
שול סילר שרען, ובצעת
ביור חמץ יכין לנער כיון

שרע מקלו וכו', (ו) געטלט כליס הו מזונת אנטקאל
כפי טמיין חמימות סייר הראן קר כסיך חמומיין, וטהר
פרטי דיעיס גוּטלט זקספלייס עד"ז).
וזהו צהמלו (פרק 1): "זוחלין" לר"ן דיני חמץ
במעשה, "ודולצין" הו דיני מוקד כסיך
למעשה ביעור צידנותה המכט, שיטה חמימות
ביור חמץ וככט כליס וחינך, שיטה נכס גוף
ונסמה.

(ט) להנחת הפתיתים ע"כ החקין. כ"כ במנגן
הנרגס (טיריק), נדריקת חמץ ע"כ פ"

מזות מעין מל"ג, במאצנה (ה' מצנמ), נדריק
להית עשר כתרין דמג'ינוטה נעלם, רק
עשר כתרין דחצרה מקהלת' נתחה, וכל מה
גולעך, מניינו לחידון קטרתך דה, ומניינו מה
קטרתך לחדרך.

חומר (דין), נה"ס (מעשה), (ע"ז גנני) מדר מ"ג

חומר (ג), וננה צאנטיס יוס

הס מצ"ז צעוט,

גיגנטיה ג' פערמיס

עמל"ק, ציטול ציעול

קוממו גולן סטליין, קוממת

במאצנה קוממת נדריק

קוממת במעשה, (כענין זיט

נולס נפש רום נאמה וכל למד

שיור קומה שלימה), וזו

מאנון הצל ממלחין

לדרות נאלכות פקט ציוס

פוליס ליקל יוס ממית

עמלק (פיולו עין) וטולו

מג' נאפה טון פוליס

קיימה (ט).

מחית עמלק ידי

בערב פסת.

וננה מוקול צליינו קבלת

קדמוניים, הצל נעמיד

במלה נימינו מלמת עמלק וממיתו יהה גערת

הג לפקט, קלי סלק לפיניך, הנטול ציוס פוליס

והקיס וגהמר גערת פקט, וזו מזין טעם

בדיקת חמץ הול גערת עמלק, ולמה קמלה נקט

הו, כי יולחין לו מהן נהור, ומזין ג"כ מה

סנטקאו ספוקיס (טור הו"ח סי' מנד) כמה נט

מיכlein שטמיינו על דיקת חמץ, ולדרליך מזין,

כי מיכlein שטמיינו דיקת חמץ ומזין ביעור חמץ

למקלחת סיקינו ציוס פוליס.

(ט) עשר ספריות דקליפה. לדמיון צווח"ק

ו'לו' גימטריה י"ד, וזה "הוּא הַלְּכָנָה עַל"
ס"יינו צנמגלה מהו אל מהה צנמוד מפלה לנוין,
"זודקין לה חמוץ" מעננים חמוץ וכט"ה
וכמוות, צמעהן מפלות יאלת נמענה, כן ייחד
צלא"ה הקדשות.

ונראה לי זה סוד מה
 סמניתיס פיטומי
 חמוץ על חמונות כנעת
 הבדיקה, כי נגען חמינה
 עלה מות חמונרי נקודות
 חמוני הרקיע מ"ז, וכנעת
 בדיקת חמוץ סודקיס
 נגענו, על ידי זה גורמים
 שיפתחו חמוני הרקיע
 שיתנו מפלות ישלחן
 ולעשות ממן מנה,
 ולשגניל טלית דקדשה,
 עי"ז המוך העניין.

(1) כוונת העשרה פתרונות

כל זה מנומל כדרן פקווין
(מג'ו ט' מלך קמלהנqa חום ט' ו'), נכוון געט מיטוועט זעל
הצנע פמיין, צלומזין על
הצנע מלוט הקודשא, זעכל
זעכל מהיכם ממען צמחפס
ומונגע, מהיפט למל כה גראע
הצנפשו גמלה סלוו
ומגערו, מא הטעס ויתכש
יעז.

ויש להתנו נכס כמו
וכמן נגלי מיס
חייב (פ' מקט עה' פ' קנווע
נממ') שע"י עוונות הילס
ממשיך מה גופו וכמעטו היל
החיוניים על ידי זכעה
מדומין הקזועיס בלאו,

בבחינת 'עליה מות בחלוננו' שע"י
ההחטאים נסתומים חלוני הרקיע ח"ז,
ובעת בדיקת החמץ שמחפשים
אחר ההחטאים לבערם, גורמים
שיפתחו חלוני הרקיע שיתעלן
תפלות ישראל, ולעשות מהמציא
מצאה, ולהגביר סטרא לדקדושה.

ויש לכוון בעת אשר עוסק בחיפוש
וביעור העשרה פתיחין, לבער
המדרה הרעה שורות עליה,
ולקנות כגדה המדרה טובה
בקדושה. דהיינו:

**בפתחיתה ראשונה, יכוון לבטל
ה'חכמת' הרצויות**

ממוחו, ולהאריך בה ה'חכמה' הקדושה, לבל יתחכם בחכמתו אשר השפיע הש"ת בנשמו רק לשובחת בוראו ולחוויתו ולמצוינו.

**בפתחיתה השנית, יכוון לתקן כה
ה/בינה/, להתרבען**

**במחשבתנו הרחבה רשותן אבטחו
ויראותו, ולבטל ממויחו ומחשבתו
הבריותם בבריות האבירות**

בפתחיתה השלישית, יכוון לקשר דעתו ומחשבתו
למדותיו, להתנגד עפ"י הוראות
אהבה וידאה שבמוחו ולא להיפוך
ח"ז⁽³⁾.

אלבו זילא לאהוב דבר שאסור
אלבו זילא לאהבה רעה לבטל אהבה יכוון

מה להימלט נצנ"ה הקדושים (פ' נט' לדין מ"ס מוכחת מושל) כי הממן הוות כחינוך הנקט"ה והמחלקה היה סנווי לקדושים, והחמן שאותו כחינת נמיים סנווי למדותה, ומפט"ה הוות סנווי למדותה צעליה כתיב (ירמיה ט יולק מומ' נחלוננו,

בcheinת 'עליה מ' החטאים נסתמנים ובעת בדיקת אחר החטאים שיפתחו חלוני תפלות ישראל מצה, ולהגברת ויש לכוין בעת וביעור העיני המדה הרעה וכגנות כנגדו ולכנות בקדוש בפתחיתה ראה ה' י ממוcho, ולהא הקדשה, לבלה אשר השפיע לעובודת בוראו בפתחיתה השם ה' ב מהשbatchו הרור ויראותו, ולבטיח התובנות ב' בפתחיתה השם י' לדמותו, להאה למדותיו, אהבה ויראה מלבו, שלא

הנימניש חליו נעצודם צמו יתכלך, נעהנה מותנו,
קדים להנץין על הכריות ולחייב מטענו [מפלגה]
וננעם בנטחון גדול לנוקס צו להצמלו עלי
על ח"ז [נטח]. ולהודות ולבצת לדבשים הלהקלה
צונמי כי [סוד]. ונתקען

רע נעצות נרעמתס ע"י
לחינט סילמה סנמאן
נימנעם הגזולה [גוזלה],
סמלת הגזולה [גוזלה],
ולפאל ליזלו [מפללים],
וננעם ילו [נטח], ונחות
לצמו [סוד], ונתקען על כל
[סוד], ונמלינו עלי כל
חצר ומלר וגיד וגיד צו
[מלךות], נמחנה ודייגול
ומעסה קדושה וטהלה.

ויתבונן צעמה נפוך
או, ספקן כל
חלה נעצול על ליזו ימץ'
להזוב דכל שמקור להזוב
[חמל]. ולדרוף חמל כל
סתומות ע"י סילמה סילם
ומרד פן יהנד דכל זה
מןנו ולח ימולח מהומו
[גוזלה]. ונתקפאל

לאחוב, רק לאחבה את ה', ולגמול
חסר לטוביים.

בפתחיתה החמישית (גבורה), יכוון
לבטל ממנו היראה
הרעה הזה שיפסיד איזה דבר אם
לא ימלא תאותו, רק לירא
משיחית, ולהתאזר בגבורה גדולה
על עברי רצונו יתברך, שלא להניה
לעושי רע לעשות כרשותם.

בפתחיתה הששית (חפורת), יכוון
לבטל התפאות וקישות
לUBEIRO ח"ז או לפני אדונים קשים
להלשין על הבריות, רק לפאר
ליוציאו למצוא חן בעני ה'.

בפתחיתה השביעית (נצח), יכוון
לבטל ממנו מדרת
הנצחון לנצח את שונאו לנוקם בו,
רק לנצח את יצרו.

בפתחיתה השמינית (הוד), יכוון שלא להודות ולשבח לדברים האסורים ושונאי ה', רק
להודות לשמו יתב'.

בפתחיתה התשיעית (יסוד), יכוון לבטל ולקروع קשר הסטרא אחרא ממנו, ולהתקשר אל
השיית בקשר אמיתי וחוץ.

בפתחיתה העשירית (מלךות), יכוון לבטל ממנו על היצה"ר והסת"א, ולהמליך את השית'ת
על כל אבר וגיד שבו במחשבה ודיבור ומעשה.
ולמחרתו בערב פסח בבוקר (יא), יכח אלו העשרהفتحיתם וישראלם, ובשעת השריפה יכוון

בג' ירח ובענין מונחים עיי"צ.
(יב) להבה תלחת רשעים. כ"כ הילויין
 (נסיגות, וגימות חקירות מוקפת ייקן
 פיק נגננה ג) ונשלפו חמוץ, יכוין נגע העדר
 לתליין למסה גומת צבב
 בקיליפות, ונגוניה דלק
 סקדושה ממכנס ונגונת
 תלעת רשעים. וכמג נחלמי
 גועס (גונת הנזול חות ו)
 לדען מכונין צבעת צליפת
 חמוץ הפקוק (מפליס קו יט)
 להגנה תלעת רשעים, כי
 לא"ה תלעת עולה הגה
 סי"ה רוכ"ב ע"ל ע"ג
 עיי"צ בכוננה.

(יג) קבלת עותם"

בשריפת חמוץ. ידוע הרבה לי שפצל נקודות עוז
 מלכות טמים רק צעת יעוזו רום בטומחה מן
 הילץ, כי עדין חיון צבב צבב, ורק הוא יוכל נקודות
 על מלכות טמים צלימות. וננה קבנת עוז
 מלכות טמים הוא צהמירות צבע ישלחן, כנודע
 הרבה הוא צלין כל מהלך למקור נפשו ורומו חלוי
 ית"ש צמיהו נפה, וננה צליפת חמוץ רומו על
 ציטול סי"ה ר' צוון הגדולה כי הוא יטו כולם צבב
 מהלך צלי צוס מינית הייל ויקדשו כולם על
 מלכותו עלייס, ועל כן צרפ"ת חמץ עולא
 צמ"ע ישלחן לו הי"ה מלקיין ז' הי"ה חמץ. גס
 צrif"ת [עס הכהן] עולא ע"ל מלכו"ת
 הסטמי"ס, כי הוא צעת יעוזו ודון מן הילץ יקדו
 כולם על מלכות טמים עלייס (ענימת ישועה
 צליפת חמוץ חות ז').

(יד) לבוז לבער העבודה זורה מן העולם.

לשבע. נלין פקידין (מזוה ט, מלך המהאנת חות
 חמץ, זוננו ננטנית חות צ"ב ננט"ע, כי
 חמץ אלה"ל נגימטליה ע"ז סדעת, ומגנזה מלה
 גלהצון היה צין צבב ננטע לידוע מרוז'ל (גלהצית
 נטה פ"י ו), וכן מטה רגען
 ניעע (ע"י מיקו"ז נט).
 ומן שריפת חמוץ הוא
 עת רצון גדול
 את שובה. נטפל צת עין
 (פ', מזולע לירט ננט"ג)
 חמץ עלה פסח ננטע
 חמץ ממיל זמן הביעול
 ומלות הליות, וזמן
 גיעול לכל הום, וכטלהDES
 מוג ננטע צלמה נפינו
 יט' ומגען ומגנול צלדו כל

הפסוק "להבה תלחת רשעים" (יב)
 לבער כוחות הסט"א והרע, ואו
 יוכל לקבל עליו על מלכות שמים
 שלימה (יג).

ואמר הרה"ק ר' פנחס מקאריז
 זלה"ה, שם היו כל
 ישראל שורפין את החמצ בכוונה
 הנ"ל שהוא ביעור עבודה זרה,
 וואלת גריינגר געווען דער
 גלוות (יד).

מעשי הרים והוא עת לרזון לפני הצלחה צלוך
 פה יומל מכל הצענה, ובצח נושא מקייעין חותמו
 (טמ' ק). וזה צבע צחית צהו נפסק עניין חמוץ
 הרכח לילך גרע ממיל עניין מלה צתלו' כרעיה
 לה"ה, נטע כי הלווה ליעול צמונת יועל ויה
 פה עת לרזון, וזה ממחיל הלייקור מהל צה,
 שהו ויה'ו, צהו נפסק כרעיה דה"ה ונעטשה
 מעמיד חמוץ כחינה מלה, צהיח ציטול ז' מדות
 הרכחות מכל וכל.

תשובה על חטא זו ועל מה שלא מיחת.
 ומוסף צת עין, ליט ז' ענייניס חמוץ
 הרכחו לילך הרע, ז) חמוץ צלה, מה שמנת ופגס
 זול נערמו, ז) חמוץ צל מהליס אקייל נליו
 מהליות, כיינו סלה מלה עוגל עזירה וסיה צילו
 למחות ולמה מימה, והוא נטפס על ידו. וכל זה
 קדיליס נגע צבע צחית, ועל ציון עוגלייס

תמייד נטולת לקודשה [וכנור חומר עס כספי]
הMRI מושם למשך ז"ל (מועדיס פ"ג נטוליס ד"ה
ונכל יוס וויס) שמדובר ח"ל (נכיהcit רנה פ"ט חום
כפמ' רוז וגוי, וכן נסמן פסקות חת' חגי המאות
ב' מ', טהרא"ת סלאס פ"ה

קנלה"ה, סוכולס פ"י מהמם
קנלה, קלט קנו' נמזה, צו'
טהופיס נצל המשקיף, וכן
לידן], לוות עיקר כוונתיו
זו'ה לא צפיל רצעים הלו
סלאס קנלה, וע"ז ד'

הס נער קדוֹזִי ודיוקן פלוּ.

טעם לש:rightת הכהן ונוצאה זהירות. על כן
המנוג ליקח כף עס נו'ה, גס נר צל
שועה, ו/or לוחם נמכו' ו/orפו, כי נו'ה עולה
קנ"ה זהה נוטריקון קלה נ'ח'ה ה'ופה, וכ"ז
חמ"ץ עס צעו"ה עולה חמ"ן כ"ז חממת'ה
ההונג'י, ונכס תיגת קנו'ה, וחס' קסה כטהול
קנו'ה'. אך 'רצפה רצפי' ה'א', הצל נצעת
שליפת חמץ ע"י ד' לדביס הלו כ"ז חמ"ץ
צעו"ה נו'ה נכס קנו'ה כנ"ל, זה מבערין
הלו רצעים ונחוג רצעים רנה, עכ"ל העטלה
ישועה.

(טו) הנזהר ממשהו חמץ מובטח לו של'א
יחטא. ידע מ"כ נחלר כתען
(לו"מ פ"י מה' סק"ה) טהרא"י ז"נ כתג, חומר

כ"כ נחלרי פנחים (צער ד' חותם למם) לעיקר ציעול
חמן כו' ציעול עגודה ורנה, אך נחלר ציהציה
(מלmiss-צ' נג' נג') צביער חת' כל הצע' צ' נ' נעצה
כפמ' רוז וגוי, וכן נסמן פסקות חת' חגי המאות

חצמו' (צמות נג' טו)

לפמק' הלהי מקנה נ'ה
מעצה נ' (פס' יט), ומל'ל:
הס פ'יו כל ישאלן שולפין
חת' חמץ נכוונה כנ"ל
טהו' ציעול עגודה ורנה,
ווחלט מאין גלינגען גיווען
דע' גלוּת.

לכוזן לבער הרשעים מן העולם. נעלה
ישועה (שליפת חמץ חותם ד' כתג, נצעת
שליפת חמץ מכוונים נצער רצעים מן
העולם, נסוד (מהליס קו' יט) להנ'ה חלט רצעים,
ולכהולה שלין ירטיכ' חמץ להטפלן על זה, ה'ל
כ' יודע מרת נפשו ולי' לדיק' נחלר הצל יעצה
טוע' ולה' יטנו'.

על איזה רשעים מותר להטפלן על
איבודם. אך נלהה לעיקר התפילה הו'
לק על חומס הרצעים חמצערים לזרע ישאלן
ולבדקי' פדוּ, ועל הלו מותר להטפלן טהרא"ת
ישפינס נמהלה, ובנה כל הרצעים חמצערים
לבדקים וכדומה, כל הלו נמצך להס וו'ת ממדת
קנלה, כי נודע הצל נטולת חמלה מקנה ה"ע

ממן צפפת מוגנום לו סלה יתנו כל
הצנה.

ובבר נמג כהMRI פנימק (אעל ד מות רינ) לדכתני
הMRI'ל כתיב "סיוויל סלה יתנו כל
הצנה", והיא היל מקפיד
על הילר פינט טנטיק
נאש הילר'ל מוגנום סלה
יתנו וכו', כי ליך מס
מוגנום מהטיג, וככטיגים
לו נמג לך יועיל וכו'.

מובטה שלא ישאר
בחתטא. וצול נצמים (ליקוטים, על
מק' פטמים) רקaza ג'כ כנ'ל, להן רוחין שנין
אלג'ן כן, שכן צני מס נוראים מהטיג כל כומס
ולעפ'כ נכליס מ"ז צעתה הייה'ל, ועוד שה
כתיב (קולם ז' כ) אין לדיק צהיר וכו'. וכייל הערין,
על פי הగמלה (מנומות נט): מהי טעם ש"ה
פטומה נמגה, הרואה נטמה פותחין לו, ומפני
מה כרעיה דה'ה מלי, הרואה לחוזר ליעול זהה,
וליעול זה, נה מקתייעת מילמה.

VIDOU לחטיג נקריה הייל היל, ז'פ הילר
ממן צו חטיג, ומומו ממן צנפלד רג'ל
הה'ה צו הילוק צין חטיג למיה (ו'ק מה
רינ), ונואר צילג פותח ויוכן לחוזר, הוא צודאי
לה יתנו, ופירוטו צלה יטיל כהטיג, רק ייזול
הה'ה. חכל מי צהינו נואר צממן חטיג מ"ז
מטזגה. חכל מי צהינו נואר צממן חטיג מ"ז
נעזה מה'ה מ"ת, והן לו פותח ליעול מ"ז ונואר
חטיג הילו, ע'כ יה נואר צממן חטיג וכ'ג'ל.

ימבادر המאנא "הויל נילגע עאל נודקין מה
הטיג", דהגיליק נקריה "nilgeuna עאל",
כי נידיק צהו נמינה מטה הויל צפַן וויל מלה
צעינוי, כמ"ז מטה לרינו ע"ה (צמות נז' ז') ונתנו
'מ'ה, וזה נקלה 'מלס',
חווצניהם לדין חמוצניהם
לדין, וממץיך עליו הייה'
ב'ה (נמיין מה: יוד הא וו
הה) סנגימנטיליה מ"ה, וטס
כל מ"ה לשינו ל' מומיות
הויל'ה ויוד מומיות
למילו'ה הס נילגע עאל, ולן נקלה נידיק
nilgeuna עאל, וכאניה "הויל" נידיק, חי' נודקין
חטיג נילגע, נזון דדק סגייט, ע"י'צ.

(טז) ניצול מעצבות. כ"כ היל'ק מקה'ה מגלה
ול'ה'ה (היל'ק, מפטים רג':
עה'פ' להאת נכווי לדמתק) חולט'ק: קגולה גדולה,
הנטמל ממץיך חטיג כל הטעמאות צויל נינהו
ונסמייה תיילה, יונן כל ימי ממליה צהורה, ויהי
לו נט צמח לתוליה ועוזה כל ימי, ולעתיד נטה
גס נחינה וחתם ייפה לו.

(יז) כל החומרות בפסח השובים והמה
תשיטים להקדוצה. היל'ק היל'י
לי' צונס מפלטיק מה זוקללה'ה חמל צו'ל: כל
הטעמאות צוילן מהAMILIS ווועגיס צפפת, הס
מצעיטין נקדוצה, רמזו זהה "זומאן צהלויס"
(טייל האיליס ה' ז'). ומקטיל צמי הטעמאות (גטוף הקפל
בליקומי הצע'ק) כי כל חצלי הילס והגוף חיינו מתקל

בוס מכחיט בוגר יי' בוס שיעיות לדג' הלו
המקום, זו על לרן מנגזע זו לנכמת וכיוותה,
הכל נזומר מיוחל נקנ'ל מכחיט ה' מdag' צליין
זו שיעיות, דאיינו צונטלאין לדג' יקר כגן מרגניות
ולגניות טווכות וחג' ה'
צליינס לנכמת וווע נקו'ל
ביזומי דפסחא, ו
ווע נחים, רק מולין נזומר
הרי זה משובח
ושנוןו
למכחיט.

והוא קעאין סכמיאלו

נפסם, מלהמת שכאו ומלר לו כו' וכלי לכאן
המלחמות, וצעמק המלחמות צייר כל מה מומלחות
במלחמות מוממי, מה צהין נועס כ"כ מוקוס
למה מומלחות, ומה גס צהיג הפקת לו כיו' צייר
המלחמות, לנו' כל מה מומלחות צהממי לו צו' מה
צנלאים לוחקים ממזוזה כו' מהם בס מכך עיטיס
לקדושה, לנו' נמנעו צו' מוקוס לנו' מה מומלחות
ולבדוק עד מוקוס ציידו מגעט, והיקלו' צמץקו'.
ע"י הפשיגים זהידור מצזה נגאלן ממצרים.
נמכן חלמה (פ' נח ע"פ ולחם נח מלח) כהן, סמתקון ילה' כי צמלאים נתמכה מכס גופי
מוריה צאיו גוי מקרכ' גוי הילנו עוזדי ע"ז כו',
וכן צפלו' כלה' מילה' (ילקוט נצלה' ס"ק לד). ולחמן
מתמכה, למן הסקיינס וגדריס צמרו' צימלון
גדול כמו אלהמו נמלימה (פ' נח) צלה' צינו'
צמס, צלה' צינו' נצונם, צלה' גילו' מסתוריין יעוז'ך,
לה' כן נגלו' צען סי' צומלים גופי מורה' חמן
הסקיינס וגדריס עזרו' וכי'.

ולבן ארנונה סטורה נמייגיס גני פקט ומחוץ צכל
ירלה, מפני שען פי סגדלייס וכמייגיס
נהלו, ולאוורות נמן צעל מהו לייך מפתה צימנו
עד נקר, צכל חדס יהו נגדר ומוקודל נהורומו
כמייגיס וגדרים, צכל זען צעל יהו הור הילקי
מוסיע עליו גליה לעיני כל האקננה גדולה צעל
תעוררנו בין רחומות יהונדו קיומם.